

Biuletyn Informacji Publicznej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego

Adres artykułu: <https://bip.sggw.edu.pl/arttykul/uroczystosc-odslonienia-tablic-pamiatkowych-prof-czeslawa-somorowskiego-i-prof-tomasza-brandyka>

Uroczystość odsłonięcia tablic pamiątkowych prof. Czesława Somorowskiego i prof. Tomasza Brandyka

PROF. DR HAB., DR H.C. INŻ.

**WIESŁAW
SOMMEROWSKI**

(1931 - 2004)

WYBITNY SPECJALISTA
Z ZAKRESU MELIORACJI

PROFESOR KATEDRY Kształtowania
ŚRODOWISKA I MELIORACJI

WYCHOWANIE

A.D. 2024

14.10.2024 r. na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska odbyła się uroczystość odsłonięcia tablic upamiętniających wybitnych naukowców – prof. dr. hab., dr. h.c. inż. Czesława Somorowskiego oraz prof. dr. hab., dr. h.c. inż. Tomasza Brandyka. Wydarzenie było okazją do przypomnienia dorobku naukowego i zasług profesorów, którzy swoją pracą i zaangażowaniem wnieśli znaczący wkład w rozwój nauk o gospodarce wodnej, melioracjach i kształtowaniu środowiska.

Tablice pamiątkowe zostały odsłonięte przez prorektora ds. nauki SGGW prof. dr. hab. inż. Tomasz Okruszko, w obecności rodzin profesorów oraz pracowników i studentów. W uroczystości wzięli udział dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska dr. hab. inż. Grzegorz Majewski, prof. SGGW, dyrektor Instytutu Inżynierii Środowiska prof. dr. hab. inż. Janusz Kubrak oraz dyrektor Instytutu Inżynierii Lądowej prof. dr. hab. inż. Eugeniusz Koda.

prof. dr. hab., dr. h.c. inż. Tomasz J. Brandyk (1951-2009)

Studiował w latach 1969-1974 na Wydziale Melioracji Wodnych Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, uzyskując dyplom magistra inżyniera melioracji wodnych. Po studiach podjął pracę w Instytucie Melioracji i Gospodarki Wodnej SGGW, a po reorganizacji struktury wydziałowej w Katedrze Melioracji Rolnych i Leśnych (obecnie Katedra Kształtowania Środowiska). W 1982 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych, w 1990 roku doktora habilitowanego nauk rolniczych, a w 1998 roku tytuł profesora nauk rolniczych. W pierwszych latach zatrudnienia odbył szereg staży naukowych krajowych i zagranicznych m.in. w 1978 roku odbył półroczny staż na Uniwersytecie w Iowa (USA), w 1982 przebywał 6 miesięcy na Uniwersytecie w Wageningen (Holandia), a w latach 1983-1985 był zatrudniony na Uniwersytecie w Dublinie (Irlandia).

Zainteresowania badawcze prof. T. Brandyka obejmowały wiele problemów naukowych m.in. metody pomiaru parametrów glebowych charakteryzujących ruch wody w strefie nienasyconej wraz z oceną ich zmienności przestrzennej, zmiany parametrów fizycznych i wodnych gleb pod wpływem nawodnień, uwilgotnienie gleby w modelach zmian klimatu, gospodarowanie wodą w aspekcie ochrony i renaturyzacji zdegradowanych gleb torfowych. Dorobek naukowy, wdrożeniowy oraz inżynierski składa się 388 pozycji, z czego 170 opublikowanych. Wśród prac opublikowanych 96 stanowią oryginalne prace naukowo-badawcze, a 8 to podręczniki i skrypty. Wiele z tych publikacji miało pionierski charakter, wytyczający nowe kierunki badań. Jako nauczyciel akademicki prowadził wykłady m.in. z następujących przedmiotów: Fizyka ośrodków porowatych, Podstawy melioracji, Systemy nawodnień. Ochrona mokradeł i

gleb organicznych, Hydrogenic soils, Soil hydrology.

Szczególne zasługi miał prof. T. Brandyk w zakresie organizacji nauki. W latach 1994-1999 był przez 2 kadencje dziekanem Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska SGGW, w latach 2000-2008 kierownikiem Katedry Kształtowania Środowiska, a także członkiem różnych komisji rektorskich i senackich w SGGW. Był wieloletnim członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułu Naukowego, członkiem Sekcji „Gospodarki wodnej i leśnej oraz kształtowania obszarów rolnych i leśnych” Komitetu Badań Naukowych. W 2002 roku został wybrany członkiem korespondentem PAN pełniąc m.in. funkcję wiceprzewodniczącego V Wydziału PAN. Był członkiem Rad Naukowych kilku instytutów naukowych. Pełnił także funkcje w organizacjach międzynarodowych, w tym wiceprezydentem Międzynarodowego Stowarzyszenia Torfowego (IPS) oraz członkiem Prezydium Komitetu Krajowego Międzynarodowej Komisji Nawodnień i Odwodnień (ICID).

Prof. Tomasz Brandyk był wybitnym autorytetem w zakresie kształtowania środowiska rolniczego, gospodarowania zasobami torfowisk, gospodarowania zasobami wody na terenach rolniczych i leśnych. Wyrazem uznania dla Jego dokonań naukowych było nadanie Mu godności doktora honoris causa przez Akademię Rolniczą we Wrocławiu w 2005 r. (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy).

prof. dr hab., dr h.c. inż. Czesław Somorowski (1930-2004)

Ukończył studia na Wydziale Melioracji Wodnych Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie uzyskując w 1954 roku dyplom magistra inżyniera melioracji wodnych. W okresie 1950-1971 pracował w Katedrze Melioracji Rolnych i Leśnych SGGW na stanowiskach zastępcy asystenta (1950), asystenta (1952), starszego asystenta (1954), adiunkta (1957) oraz docenta (1966). W latach 1968-1971 pełnił funkcję prodziekana Wydziału. W 1972 roku został powołany przez ministra rolnictwa na stanowiska dyrektora Instytutu Melioracji i Użytków Zielonych w Falentach. W 1973 otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego. W 1983 powrócił do SGGW pełniąc w okresie 1986-1999 funkcję kierownika Katedry Melioracji Rolnych i Leśnej (obecnie Katedra Kształtowania Środowiska). Stanowisko profesora zwyczajnego objął w 1991 roku.

Zainteresowania badawcze prof. C. Somorowskiego początkowo dotyczyły dynamiki uwilgotnienia w profilu glebowego jako czynnika bilansu wodnego w zlewniach rzecznych. Badania tego problemu było przedmiotem pracy doktorskiej (1961) i habilitacyjnej (1965). W następnym okresie zakres badań Profesora obejmował bilans wodny zlewni rzecznych użytkowanych rolniczo, zużycie wody przez rośliny uprawne oraz gospodarowanie wodą w obszarach rolniczych w aspekcie ich zrównoważonego

rozwoju. Rezultatem tych badań były materiały umożliwiające ocenę potencjalnych możliwości siedlisk w zakresie dostępności wody dla roślin oraz określanie parametrów technicznych urządzeń odwadniających i nawadniających, w tym retencji użytecznej, dawek nawodnieniowych, dopuszczalnych stanów wód gruntowych. Istotny był udział Profesora w ogólnopolskich pracach zakończonych wydaniem obszernej monografii nad zużyciem wody przez rośliny uprawne. Cenione są też pod względem wdrożeniowym prace dotyczące koncepcji oraz wdrożenia systemu wodnogospodarczego w zlewni górnej Noteci.

Dorobek naukowy prof. C. Somorowskiego obejmuje około 170 pozycji, w tym 140 opublikowanych (115 indywidualnych). Jako bardzo istotne pozycje należy wymienić dwie zespołowe monografie „Współczesne problemy melioracji” oraz „Wodno-bilansowe kryteria kształtowania siedlisk w krajobrazie rolniczym”. Ważną działalnością Profesora była dydaktyka i rozwój kadr. Wykładał m.in. następujące przedmioty: Podstawy melioracji, Melioracje rolne, Eksploatacja urządzeń melioracyjnych, Budowa stawów rybnych, Gospodarka wodna, Podstawy zrównoważonego rozwoju środowiska. Pod kierunkiem prof. Somorowskiego wykonano około 50 prac magisterskich i inżynierskich. Był promotorem czterech prac doktorskich. Liczne są osiągnięcia organizacyjne Profesora. W latach 1984-1990 pełnił funkcję przewodniczącego Komitetu Melioracji i Inżynierii Środowiska Rolniczego PAN, a także przewodniczącego Polskiego Komitetu Narodowego Międzynarodowego Komitetu Nawodnień i Odwodnień (ICID) oraz członkiem wielu rad naukowych i naukowo technicznych. Jest powszechnie uznawany jako Profesor wybitny i bardzo zasłużony dla nauki i rozwoju kadr naukowych i inżynierskich. Dowodem tego było nadanie Mu godności doktora honoris causa przez Akademię Rolniczą we Wrocławiu w 2001 r. (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy).

Metryczka

Data opublikowania:	15.10.2024 10:30
Data ostatniej aktualizacji:	15.10.2024 13:54
Liczba wyświetleń:	3